

Δεν χτύπαγαν
οι καμπάνες εδώ
μόνο ουρλιαχτό σειρήνας
ανομολόγητα βογγητά ...
και το σύριγμα της πόρνης
όταν της σπάει το τακούνι...

Οι ρόδες που μετέφεραν τον κόσμο
σταμάτησαν
κι' όλοι έκατσαν κατάχαμα
και προσευχόντουσαν
σκυμμένοι ψιθυριστά
πριν ξημερώσει
και ντραπούν.. στο φως..

Η αδιαφορία άδειαζε τις ψυχές
και γέμιζε
τρένα, λεωφορεία, μαγαζιά,
πλατείες, εκκλησίες..
μα εκεί που πόναγε κι όλας,
ήταν τα σπίτια των ανθρώπων
ήταν τα δωμάτια των παιδιών
ήταν οι κουζίνες
με τα άπλυτα πιάτα
και τα λεκιασμένα
τραπεζομάντηλα...
ήταν η φονική-μαύρη
σιωπή...

Σκοτάδι...

Συντάχθηκε απο τον/την Nikos Stylianos
Παρασκευή, 13 Οκτώβριος 2017 10:30

Χωρίς το λάλημα
του πετεινού το χάραμα
μα πιο τραγικό ακόμα
χωρίς τη λαλιά
της κουκουβάγιας
στο **σκοτάδι...**

Νίκος Στυλιανού

logoclub 13/10/2017